

lige Smagi saa Hensende. Der kunde maaske være Grund til ved en Ordning at kombinere de to Ting, jeg mener saaledes, at man siger til en Mand, at han faar 10 pCt. af Præmiesummen, men desuden et Minimum for sit Arbejde, en Mindsteprovision, om jeg saa maa sige, det turde maaske være den Form, som kunde sikre, at man fik noget besørget med Hensyn til Indfangsten, og at man fik Folk til at paatage sig Arbejdet, selv om der ikke var saa forfærdelig mange Rotter. Naar der er Spørgsmaal om Grunden til, at Amtsraadene skulde approbere Taksterne for Præmierne, er Foranledningen dertil den, at man gerne vilde have, at alle Amtets Kommuner skulde have den samme Præmietakst, hvilket man mener at kunne opnaa ved, at der med Hensyn til Præmierens Størrelse fandt en Forhandling Sted mellem Sognekommunerne og Amtet. Det er ingenlunde sket af den Grund, at man har tænkt paa at begrænse Selvstyret. Hvis man skulde holde paa, at Sognet skal have Ret til at bestemme sin Præmie uafhængig af Amtet, tror jeg ikke, det vil kunne møde nogen bestemt Modstand, det vil det i alt Fald ikke møde fra min Side, det er af rent praktiske Grunde, at jeg har foreslaaet det saaledes.

Naar den ærede første Taler mente, at man kunde komme til at indføre Rotter paa den af ham nærmere angivne Maade og saa ifalde Straf, vil jeg dog tillade mig derimod at fremføre, at, for at der kan være Tale om Straf for Indførelse af Rotter, maa der forudsættes et Forsæt hos den paagældende. Man kan jo komme til at indføre mange ubehagelige Dyr, saa man kan ikke sige, at man indfører en Rotte, hvis man ufrivilligt bærer den i sine Klæder, naar man kommer fra Udlandet, eller har den om Bord i sit Skib. Men i øvrigt er det jo netop fastsat, at det er for Fordels Skyld, at den paagældende skal have indført dem, saa jeg synes ikke, der kan være nogen Tvivl om, under hvilke Forhold en Mand kan komme i Ansvar, fordi han indfører eller opdrætter Rotter. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes det vilde gaa til, hvis man ufrivilligt indførte Rotter, og man med Villie lod være at slaa dem ihjel for derefter at faa Præmie for disse Rotter. Jeg vil tilstaa, at det ærede Medlem i dette Tilfælde spørger mig om noget mere, end jeg er i Stand til at svare paa. Det kan være meget godt at tænke sig alle Muligheder, men jeg tror dog, at det ikke er nødvendigt at forestille sig det Tilfælde, som det ærede Medlem

fremførte. Det vil ikke være muligt at lovgive for noget saa specielt som det, han der nævnede. Man maa tro, at det gaar altsammen paa det bedste, og nogen Forpligtelse for dem om Bord til at tilintetgøre Rotterne er der jo i hvert Tilfælde ikke. Naar de altsaa slaa dem ihjel, kunne de faa Præmien, og naar de ikke slaa dem ihjel komme de ikke i Straf for at indføre dem — saaledes stiller det sig for mig.

Der er et andet Spørgsmaal, som er noget vigtigere. Det er den Anke, der blev fremsat mod § 6 fra det samme ærede Medlem. Han mente, at disse Bestemmelser kunde medføre omfattende Foranstaltninger for de forskellige Ejere, som kunde blive generende for dem, og han vilde altsaa foretrække, at denne Paragraf udgik. Ja, det kan man naturligvis gøre. Det er for Resten meget nøje overvejet fra min Side, inden vi have forelagt denne Bestemmelse. Hvis den manglede, er jeg ikke sikker paa, at det ikke fra forskellige Sider her vilde blive fremført, at man dog ikke burde staa ganske uden Værge over for en Ejer i en Kommune, som viste sig utilbøjelig til at følge de andre i Kommunen og derved muligvis gjorde hele det Arbejde, som i øvrigt blev gjort i Kommunen i den Sag, virkningsløst. Jeg skulde sætte Pris paa, om man opretholder den Tvangsbestemmelse, som findes i § 6, og som i Virkeligheden er meget moderat, og som jo desuden tilsiger den vedkommende Erstatning for den Skade og det Tab, som deraf maatte opstaa for ham. Det er ikke Meningen, at der skal være nogen Forskel mellem Udtrykkene i Bemærkningerne og Udtrykkene i Lovforslaget med Hensyn til Ordene „Skade“ og „Tab“. Meningen er, at et hvilket som helst Tab, som en Mand kan paavise, at han har haft ved, at man har paabudt ham dette eller hint, særlig Flytning af Bræddestabler og andre Oplag, har han Krav paa at faa erstattet, men selvfølgelig kan han ikke faa Præmie af de Rotter, som ere fangede der. Det mener jeg ogsaa, at det ærede Medlem har forstaaet. Naar Kommunen saa skal betale Halvdelen deraf, tror jeg nok, at man vil være forsigtig i den Henseende med de Udgifter, som man af den Grund paafører Kommunen, og ganske særlig, at man ikke vil benytte Bestemmelsen i § 6, uden at der foreligger en virkelig Nødvendighed eller meget god Foranledning for Kommunalbestyrelsen til at benytte den. Jeg anbefaler derfor, at man lader Bestemmelsen staa, men skulde man hellere ville se Tiden